

บทที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนในวัยย่างเข้าสู่วัยรุ่นที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูในรูปแบบที่แตกต่างกันตามการรับรู้ของตนเอง โดยได้ศึกษาในเชิงสำรวจกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 - 6 ในโรงเรียนสหศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2544 ทั้งเพศหญิงและเพศชาย จำนวน 400 คน โดยจำแนกตามประเภทการอบรมเลี้ยงดู 4 แบบ และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็น 5 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 คำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนที่ได้จากแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของเด็ก จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 2 คำนวณค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนที่ได้จากแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของเด็ก จำแนกตามความแตกต่างระหว่างเพศ

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two - way Analysis of Variance) ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและความแตกต่างระหว่างเพศ กับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเลขคณิตของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เป็นรายคู่โดยวิธี Tukey จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ที่เด็กประเมินตนเองกับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ประเมินโดยครูประจำชั้น โดยใช้วิธีวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตอนที่ 1 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนที่ได้จากแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของเด็ก จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูทั้ง 4 แบบ

ตารางที่ 8 แสดงคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของเด็ก จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู (n = 400)

ลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง	\bar{X}	SD
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่	126.66	12.20
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม	117.20	9.51
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ	120.31	12.90
รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง	114.81	11.65

จากตารางที่ 8 แสดงคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของเด็ก จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 126.66 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.20 กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 117.20 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 9.51 กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 120.31 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.90 กลุ่มตัวอย่างที่มีรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 114.81 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.65

โดยสรุป คือ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่ มีค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์มากที่สุด แต่มีการกระจายของคะแนนเป็นอันดับที่ 2 ส่วนรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เป็นอันดับที่ 2 แต่มีการกระจายของคะแนนมากที่สุด รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้งมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์น้อยที่สุด และรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันมีการกระจายของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์น้อยที่สุด

ตอนที่ 2 ค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) ของคะแนนที่ได้จากแบบวัดความฉลาดทางอารมณ์ของเด็ก จำแนกตามความแตกต่างระหว่างเพศ

ตารางที่ 9 แสดงคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของเด็ก จำแนกตามความแตกต่างระหว่างเพศ (n = 400)

ความฉลาดทางอารมณ์	เพศหญิง		เพศชาย	
	\bar{X}	SD	\bar{X}	SD
1. การรู้จักอารมณ์ของตนและผู้อื่น	44.16	4.81	44.14	4.55
2. การบริหารจัดการกับอารมณ์ของตน	37.94	4.63	37.41	5.07
3. การใช้อารมณ์ให้เป็นประโยชน์	38.18	4.85	37.68	4.92
รวม	120.28	12.56	119.22	12.28

จากตารางที่ 9 แสดงคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของเด็ก จำแนกตามความแตกต่างระหว่างเพศพบว่า

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการรู้จักอารมณ์ของตนและผู้อื่นเท่ากับ 44.16 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.81 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย มีค่าเฉลี่ยของการรู้จักอารมณ์ของตนและผู้อื่นเท่ากับ 44.14 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.55

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการบริหารจัดการกับอารมณ์ของตนเท่ากับ 37.94 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.63 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย มีค่าเฉลี่ยของการบริหารจัดการกับอารมณ์ของตนเท่ากับ 37.41 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 5.07

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนการใช้อารมณ์ให้เป็นประโยชน์เท่ากับ 38.18 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.85 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย มีค่าเฉลี่ยการใช้อารมณ์ให้เป็นประโยชน์เท่ากับ 37.68 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 4.92

กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมความฉลาดทางอารมณ์ เท่ากับ 120.28 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.56 กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย มีค่าเฉลี่ยของคะแนนรวมความฉลาดทางอารมณ์เท่ากับ 119.22 ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 12.28

โดยสรุป คือ กลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิง มีค่าเฉลี่ยในทุกองค์ประกอบของความฉลาดทางอารมณ์และคะแนนรวมความฉลาดทางอารมณ์ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศชาย

ตอนที่ 3 วิเคราะห์ความแปรปรวนสองทาง (Two – Way Analysis of Variance) ของรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและความแตกต่างระหว่างเพศ กับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์

ตารางที่ 10 แสดงการวิเคราะห์ความแปรปรวน เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและความแตกต่างระหว่างเพศ กับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของเด็ก

Source	Sum of Squares	df	Mean Square	F
ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	7896.77	3	2632.26	19.34*
ระหว่างเพศ	112.36	1	112.36	0.83
ปฏิกริยารวม	125.70	3	41.90	0.31
ความคลาดเคลื่อน	53363.16	392		

P* < .01

ตารางที่ 10 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูและความแตกต่างระหว่างเพศ กับคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของเด็ก พบว่า

1. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูและคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ ได้ค่า F เท่ากับ 19.34 และ มีนัยสำคัญที่ .01
2. ไม่พบความสัมพันธ์ระหว่างความแตกต่างระหว่างเพศและคะแนนความฉลาดทางอารมณ์
3. รูปแบบของการอบรมเลี้ยงดูและความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีอิทธิพลร่วมกันต่อคะแนนความฉลาดทางอารมณ์

จึงสรุปได้ว่า

1. รูปแบบการอบรมเลี้ยงดูที่แตกต่างกันจะมีคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ที่แตกต่างกันด้วย ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี Tukey ต่อไป
2. ความแตกต่างระหว่างเพศไม่มีผลต่อความแตกต่างของความฉลาดทางอารมณ์

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เป็นรายคู่โดยวิธี Tukey จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

ตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์ความแตกต่างของค่ามัชฌิมเลขคณิตของคะแนนความฉลาดทางอารมณ์เป็นรายคู่โดยวิธี Tukey จำแนกตามรูปแบบการอบรมเลี้ยงดู

รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู	แบบดูแลเอาใจใส่	แบบใช้อำนาจควบคุม	แบบรักตามใจ	แบบทอดทิ้ง
แบบดูแลเอาใจใส่	-	9.46*	6.35*	11.85*
แบบใช้อำนาจควบคุม		-	-3.11	2.39
แบบรักตามใจ			-	5.50*
แบบทอดทิ้ง				-

P* < .01

จากตารางที่ 11 แสดงการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า เด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบดูแลเอาใจใส่มีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบใช้อำนาจควบคุม การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจ และการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง ซึ่งผลนี้สนับสนุนสมมติฐานที่ได้ตั้งไว้

นอกจากนี้ยังพบว่า การอบรมเลี้ยงดูแบบรักตามใจมีคะแนนเฉลี่ยความฉลาดทางอารมณ์สูงกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบทอดทิ้ง

ตอนที่ 5 วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ของเด็กกับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ประเมินโดยครูประจำชั้น โดยใช้วิธีวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

ตารางที่ 12 แสดงค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ที่เด็กประเมินกับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ประเมินโดยครูประจำชั้น

	คะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ประเมินโดยครูประจำชั้น
คะแนนความฉลาดทางอารมณ์ที่เด็กประเมิน	.299*

P* < .01

จากตารางที่ 12 แสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ที่เด็กประเมินกับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ประเมินโดยครูประจำชั้น พบว่าค่าสหสัมพันธ์ระหว่างคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ที่เด็กประเมินกับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ประเมินโดยครูประจำชั้นเท่ากับ .299 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 แสดงว่าคะแนนความฉลาดทางอารมณ์ที่เด็กประเมินมีความสัมพันธ์กับคะแนนความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมของเด็กที่ประเมินโดยครูประจำชั้นที่ระดับนัยสำคัญ .01

